

Beoordeling asielaanvragen van personen van Afghaanse nationaliteit

Tussentijds Bericht Vreemdelingen-circulaire (TBV 2002/6)

Onderdeel: Stafdirectie

Uitvoeringsbeleid

Datum: 8 april 2002

Ons kenmerk: 5160133/02/IND

Code: TBV 2002/6

Juridische achtergrond:

Vreemdelingenwet 2000

Geldig van/tot: Een jaar, ingaand twee

dagen na publicatie in de

Staatscourant

Onderwerp: Beoordeling van asielaan-

vragen van personen van Afghaanse

nationaliteit

Aan:

– de Korpschefs Politieregio's

– de Staf van de Koninklijke

Marechaussee

i.a.a: de Procureurs-Generaal

Inleiding

Hieronder treft u aan het hoofdstuk betreffende de beoordeling van asielaanvragen van Afghaanse asielzoekers. De aanleiding en achtergrond van deze wijziging zijn in de tekst opgenomen.

Algemene uitgangspunten

Hieronder wordt voor bepaalde asielzoekers van Afghaanse nationaliteit aangegeven dat er een algemeen besluitmatorium en vertrek-matorium van kracht is.

Het algemene besluitmatorium betekent dat de individuele beslistermijn in asielaanvragen, die hieronder nader zijn gedefinieerd, met één jaar wordt verlengd.

Het vertrek-matorium betekent voor de betreffende categorie vreemdelingen dat de opvang en verstrekkingen niet worden beëindigd en dat een tweede en volgende asielaanvraag recht op opvang geeft.

Dit TBV vervangt de werkinstructie 220.

Wijziging C8 Vc 2000

De tekst van C8/Aghanistan van de Vc 2000 komt als volgt te luiden:

Beoordeling van asielaanvragen van personen van Afghaanse nationaliteit

1. Datum

Deze versie van dit hoofdstuk is vastgesteld op *dagtekening hoofdstuk*

2. Geldigheid

Het beleid ten aanzien van het besluitmatorium is in werking getreden op 15 december 2001.

Het beleid ten aanzien van het vertrek-matorium is in werking getreden op 15 februari 2002.

3. Achtergrond

Op 11 december 2001 heeft de Staatssecretaris van Justitie aan de Voorzitter van de Tweede Kamer bericht dat er een besluitmatorium wordt afgekondigd voor Afghaanse asielzoekers. Op 12 december 2001 is het algemene besluitmatorium gepubliceerd in de Staatscourant. Op 14 december 2001 is het algemene besluitmatorium in werking getreden.

In januari 2002 is door de Minister van Buitenlandse Zaken een notitie opgesteld over de situatie in Afghanistan. Op basis van deze notitie heeft de Staatssecretaris van Justitie op 11 februari 2002 aan de Voorzitter van de Tweede Kamer te kennen gegeven dat dit algemene besluitmatorium wordt verlengd tot 15 september 2002. Dit besluit is gepubliceerd in de Staatscourant van 11 februari 2002.

In de notitie van de Minister van Buitenlandse Zaken wordt aangegeven dat de situatie in Afghanistan sinds de inname van Kabul door de Noordelijke Alliantie en verdere verdrijving van het Talibanregime uit Afghanistan is veranderd. De interim-regering onder leiding van Hamid Karzai is geïnstalleerd, maar onder de huidige omstandigheden is het niet mogelijk inzicht te krijgen over het functioneren van deze regering.

De Staatssecretaris van Justitie is tot de conclusie gekomen dat er thans onvoldoende zicht is op de ontwikkelingen in Afghanistan om op asielaanvragen van Afghanen zorgvuldig te kunnen beslissen op de gronden

genoemd in artikel 29

Vreemdelingenwet.

Het besluitmatorium is derhalve ingesteld op grond van artikel 43, onder a, Vreemdelingenwet, welke ziet op de naar verwachting korte periode van onzekerheid over de situatie in het land van herkomst en op grond waarvan redelijkerwijs niet kan worden beslist of de aanvraag op één van de gronden genoemd in artikel 29 Vreemdelingenwet kan worden toegewezen.

De instelling van het besluitmatorium heeft tot gevolg dat de termijn, bedoeld in artikel 42

Vreemdelingenwet, voor vreemdelingen van Afghaanse nationaliteit die een aanvraag voor een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd hebben ingediend, met één jaar is verlengd. Dit laat onverlet dat gedurende de werking van het algemeen besluitmatorium op aanvragen kan worden beslist in de hieronder beschreven gevallen.

Tevens is door de Staatssecretaris van Justitie aan de Voorzitter van de Tweede Kamer bericht dat vanaf 15 februari 2002 tot 15 september 2002 een vertrek-matorium van kracht is voor Afghaanse asielzoekers.

Dit hoofdstuk bevat de uitvoeringsconsequenties van het door de Staatssecretaris vastgestelde beleid.

4. Afghaanse asielaanvragen waarvan de wettelijke beslistermijn wordt verlengd

De volgende groepen Afghaanse asielzoekers vallen onder de directe werking van het algemene besluitmatorium. Dit betekent dat de individuele beslistermijn met één jaar is verlengd.

A. Asielaanvragen ingediend vanaf 14 december 2001.

Van Afghaanse asielzoekers die vanaf 14 december 2001 een aanvraag om een verblijfsvergunning asiël indienen, wordt de individuele beslistermijn met maximaal één jaar verlengd.

Voorbeeld: De asielaanvraag is ingediend op 15 januari 2002. Dit betekent dat de wettelijke beslistermijn

loopt tot 15 juli 2002. Aanvullend hierop wordt de beslistermijn verlengd met één jaar. Dit betekent dat uiterlijk 15 juli 2003 dient te worden beslist op de aanvraag.

B. Aanvragen ingediend tussen 14 juni 2001 en 14 december 2001 waarop nog niet is beslist.

Van Afghaanse asielzoekers, die in deze periode een asielaanvraag hebben ingediend en waarvan de wettelijke beslistermijn nog niet is verstreken, wordt de individuele beslistermijn met maximaal één jaar verlengd.

Voorbeeld: De asielaanvraag is ingediend op 10 september 2001. Dit betekent dat de wettelijke beslistermijn loopt tot 10 maart 2002. Aanvullend hierop wordt de beslistermijn verlengd met één jaar. Dit betekent dat uiterlijk 10 maart 2003 dient te worden beslist op de aanvraag.

C. Aanvragen ingediend tussen 1 april 2001 en 14 juni 2001 waarop nog niet is beslist.

Deze aanvragen vallen ook onder de werking van het algemene besluitmatorium. Voor deze aanvragen geldt dat de wettelijke beslistermijn van zes maanden al is verlopen. Dit betekent dat de verlenging van de beslistermijn wordt aangesloten op de al verlopen zes maanden termijn.

Voorbeeld: De asielaanvraag is ingediend op 15 mei 2001. Dit betekent dat de wettelijke beslistermijn is verstreken op 15 november 2001. De individuele beslistermijn wordt in dit geval verlengd voor maximaal één jaar vanaf 15 november 2001. Dit betekent dat op 15 november 2002 de beslistermijn verstrijkt.

D. Aanvragen ingediend tussen 15 juni 2000 en 1 april 2001 waarop nog niet is beslist.

Bij aanvragen waarvan de beslistermijn al is verlopen, is de beslistermijn met één jaar verlengd, aansluitend op de al verlopen wettelijke beslistermijn. Voorbeeld: De asielaanvraag is ingediend op 15 oktober 2000. Dit betekent dat de wettelijke beslistermijn is verstreken op 15 april 2001. De individuele beslistermijn wordt in dit geval verlengd voor maximaal één jaar zodat op 15 april 2002 de beslistermijn verstrijkt.

Voor de hierboven genoemde categorieën B en C wordt nog opgemerkt

dat bij het bepalen van de data er vanuit is gegaan dat de wettelijke beslistermijn niet is verlengd in verband met onderzoek op grond van artikel 42, vierde lid, Vreemdelingenwet. Indien deze wel is verlengd in verband met onderzoek, betekent dit dat op een later tijdstip dan in de categorieën is genoemd de wettelijke beslistermijn verstrijkt.

Voorbeeld: De asielaanvraag is ingediend op 15 april 2001 (categorie B). In verband met onderzoek is de wettelijke beslistermijn verlengd met 6 maanden. Dit betekent dat de verlengde wettelijke beslistermijn in verband met onderzoek verstrijkt op 15 april 2002. Hierop komt de individuele verlenging in verband met het algemene besluitmatorium voor één jaar. Dit betekent dat in dit geval de uiterlijke beslistermijn op 15 april 2003 verstrijkt.

Indien de uiterlijke beslistermijn verstrijkt voor 15 september 2002 betekent dat op deze asielaanvraag hetgeen is vermeld onder 4.1.A van toepassing is.

4.1 Overige Afghaanse asielaanvragen waarop niet kan worden beslist

A. Asielaanvragen ingediend vóór 15 juni 2000 waarop nog niet is beslist. Voor aanvragen ingediend vóór 15 juni 2000 geldt dat de verlengde beslistermijn op grond van het algemene besluitmatorium reeds verstreken is. Op deze zaken is het besluitmatorium analoog van toepassing, althans op deze aanvragen wordt in beginsel niet beslist, behoudens de in paragraaf 4.2 genoemde uitzonderingen, zolang het algemene besluitmatorium van kracht is. Voor deze zaken geldt immers ook dat geen zorgvuldige inhoudelijke beoordeling op de gronden genoemd in artikel 29 Vreemdelingenwet kan plaatsvinden, hetgeen de aanleiding is geweest tot instelling van het besluitmatorium.

B. Bezwaarprocedures onder de oude Vreemdelingenwet.

Deze bezwaarprocedures vallen niet onder de rechtstreekse werking van het algemene besluitmatorium. Bij deze zaken kan de beslistermijn niet worden verlengd op grond van dit algemene besluitmatorium. Echter ook voor deze zaken geldt dat geen zorgvuldige inhoudelijke beoor-

deling op de gronden genoemd in artikel 29 Vreemdelingenwet kan plaatsvinden. Besloten is ook op deze zaken het besluitmatorium analoog toe te passen, althans op de bezwaarschriften in beginsel niet te beslissen, behoudens de in paragraaf 4.2 genoemde uitzonderingen, zolang het algemene besluitmatorium van kracht is.

4.2 Aanvragen waarop wel dient te worden beslist of een bezwaarbeschikking dient te worden gemaakt

Uitgangspunt is dat alle Afghaanse asielzoekers, zoals hierboven beschreven, onder de werking van het besluitmatorium vallen, hetzij rechtstreeks door middel van verlenging van de wettelijke beslistermijn, hetzij omdat niet op het bezwaarschrift of de aanvraag kan worden beslist.

In de hieronder genoemde categorieën dient wel te worden beslist.

- Dublin-claimanten (artikel 30 onder a, Vreemdelingenwet)
- Afghanen die rechtmatig verblijf hebben op een andere grond (artikel 30 onder b, Vreemdelingenwet)
- Afghanen die al eerder een aanvraag tot een verblijfsvergunning (asiel of regulier) hebben ingediend waarop nog niet is beslist (artikel 30 onder c, Vreemdelingenwet)
- Afghanen die op grond van verdragsverplichtingen tussen Nederland en een ander land zullen worden overgedragen aan dat land van eerder verblijf (artikel 30 onder d, Vreemdelingenwet)
- Afghanen die een gevaar vormen voor de nationale veiligheid, zijn veroordeeld wegens een bijzonder ernstig misdrijf of zich schuldig hebben gemaakt aan misdrijven als bedoeld in artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag
- Afghaanse asielzoekers die met onbekende bestemming zijn vertrokken.
- Asielzoekers die zich ten onrechte voor hebben gedaan als Afghaan. Voor zowel de AC als de OC-procedure worden deze uitzonderingen afzonderlijk behandeld.

4.3 Gevolgen voor het AC-proces

4.3.1 Algemeen uitgangspunt en handwijze

Indien een Afghaanse asielzoeker zich aanmeldt voor het indienen van de asielaanvraag, wordt de normale 48

uursprocedure gestart. Voor de gehele AC-procedure geldt dat de inwerking-treding van het algemene besluitmoratorium geen consequenties op de processen en handelwijze heeft.

4.3.2 Dublinprocedure

Het algemene besluitmoratorium laat onverlet dat in de voorkomende gevallen een Dublinprocedure kan worden opgestart en een Dublinclaim kan worden gelegd.

Indien de Dublinclaim wordt geaccepteerd, dient via de normale Dublinprocedure de aanvraag te worden afgehandeld. Zie hiervoor C3/2.2

4.3.3 Rechtmatig verblijf op de gronden genoemd in artikel 30 onder b en c, Vreemdelingenwet

Indien blijkt dat betrokkene rechtmatig verblijf heeft op de gronden zoals genoemd in artikel 30 onder b en c, Vreemdelingenwet, dient de aanvraag te worden afgewezen. Zie C1/2.3 en 2.5.

4.3.4 Overdracht of terugname door een ander land zoals genoemd in artikel 30 onder d, Vreemdelingenwet

Het algemene besluitmoratorium laat onverlet dat in de voorkomende gevallen de asielaanvraag op grond van artikel 30 onder d, Vreemdelingenwet wordt afgewezen.

4.3.5 Gevaar voor de openbare orde

Indien het vermoeden bestaat dat er sprake is van een mogelijke toepassing van 1F van het Vluchtelingenverdrag, dient het dossier conform de bestaande afspraken naar de regionale directie Zuid-West te worden gezonden. Zie C3/10.14. Daarnaast kunnen asielaanvragen van Afghanen die een gevaar vormen voor de nationale veiligheid of zijn veroordeeld wegens een bijzonder ernstig misdrijf worden afgewezen.

4.3.6 Afghaanse asielzoekers die met onbekende bestemming zijn vertrokken

Indien de Afghaanse asielzoeker binnen de AC-procedure het AC verlaat en met onbekende bestemming is vertrokken, dient de aanvraag buiten behandeling te worden gesteld.

4.3.7 Asielzoekers die zich ten onrechte voorgedaan hebben als zijnde Afghaan

Indien na het eerste gehoor het vermoeden bestaat dat er sprake is van

een asielzoeker die zich ten onrechte voordoet komen als Afghaanse asielzoeker, dient een nader gehoor plaats te vinden om te bezien of er sprake is van een zogenaamde pseudo. Vragen over de actuele situatie in Afghanistan kunnen via de daarvoor bestemde kanalen worden gesteld (zie ook paragraaf 5.1).

Indien er sprake is van een pseudo wordt een beslissing op de aanvraag genomen. De niet-Afghaanse asielzoeker valt immers buiten de werking van het algemene besluitmoratorium.

4.4 Gevolgen voor de OC procedure

4.4.1 Algemene uitgangspunt en handelwijze voor aanvragen waarop nog conform de Vreemdelingenwet dient te worden beslist

Uitgangspunt is dat er geen voornemens en beschikkingen worden gemaakt, tenzij er sprake is van de uitzonderingen zoals genoemd in paragraaf 4.2. Wel vinden nadere gehoren doorgang en kunnen onderzoeken worden opgestart.

4.4.2 Dublinprocedure

Indien uit het nader gehoor of uit binnengekomen informatie het vermoeden bestaat dat betrokkene in een ander Dublin-land heeft verbleven, dient de normale Dublin-procedure te worden opgestart. Ook kunnen Dublin-beschikkingen worden genomen. Zie C3/2.2

4.4.3 Rechtmatig verblijf op gronden genoemd in artikel 30, onder b en c, Vreemdelingenwet

Indien blijkt dat betrokkene rechtmatig verblijf heeft op de gronden zoals genoemd in artikel 30, onder b en c, Vreemdelingenwet, dient de aanvraag te worden afgewezen. Zie C1/2.3 en 2.5.

4.4.4 Overdracht of terugname door een ander land zoals genoemd in artikel 30 onder d, Vreemdelingenwet

Het algemene besluitmoratorium laat onverlet dat in de voorkomende gevallen de asielaanvraag op grond van artikel 30, onder d, Vreemdelingenwet wordt afgewezen.

4.4.5 Gevaar voor de openbare orde

Indien het vermoeden bestaat dat er sprake is van een mogelijke toepassing van 1F van het Vluchtelingenverdrag, dient het dossier conform de

bestaande afspraken naar de regionale directie Zuid-West te worden gezonden. Zie C3/10.14.

Onderzoeken van Afghaanse asielzoekers waarbij mogelijk 1F dient te worden tegengeworpen, dienen te worden voortgezet. Ook kunnen voornemens en beschikkingen worden geconcentreerd en verzonden.

Behalve 1F-aspecten kunnen andere openbare orde aspecten alleen leiden tot een afwijzende beslissing bij asielaanvragen van Afghanen die een gevaar vormen voor de nationale veiligheid of zijn veroordeeld wegens een bijzonder ernstig misdrijf. Het niet kunnen tegenwerpen van overige openbare orde aspecten, ten tijde van een algemeen besluitmoratorium, is gelegen in het feit dat niet kan worden getoetst of de betrokken asielzoeker dient te worden toegelaten op grond van artikel 29, eerste lid, onder a, Vreemdelingenwet, terwijl voor deze categorie inbreuken op openbare orde slechts in zeer bijzondere omstandigheden kunnen worden tegengeworpen. Zie ook C1/6.4.

4.4.6 Afghaanse asielzoekers die met onbekende bestemming zijn vertrokken

Op aanvragen van asielzoekers die met onbekende bestemming zijn vertrokken kan in beginsel worden beslist.

4.4.7 Asielzoekers die zich ten onrechte als Afghaan voorgedaan hebben

Indien uit het nader gehoor en/of onderzoek blijkt dat betrokkene niet de Afghaanse nationaliteit heeft, kan een beschikking worden gemaakt. Betrokkene beschikt immers niet over de Afghaanse nationaliteit en valt derhalve niet onder de werking van het algemene besluitmoratorium.

4.5 Bezwaarzaken onder de oude Vreemdelingenwet

Zoals al opgemerkt in paragraaf 4 wordt de wettelijke beslistermijn van bezwaarzaken niet beïnvloed door het besluitmoratorium, maar betekent het besluitmoratorium wel dat in beginsel niet kan worden beslist op bezwaarschriften, behoudens de hierboven genoemde uitzonderingen.

4.6 Bijzondere aandachtspunten

4.6.1 Niet-Afghaanse asielzoekers die zijn gehuwd met een asielzoeker van Afghaanse nationaliteit

Asielaanvragen van personen die niet de Afghaanse nationaliteit bezitten, maar zijn gehuwd met een asielzoeker die wel de Afghaanse nationaliteit bezit, vallen niet onder het algemene besluitmoratorium. Bij deze aanvragen kan worden gehoord en beslist.

4.6.2 Gezinsleden van personen waarnaar een onderzoek is ingesteld in het kader van artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag met gelijke nationaliteit

Op aanvragen van gezinsleden van personen waarnaar een onderzoek is ingesteld in het kader van artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag, die ook de Afghaanse nationaliteit bezitten, wordt geen beslissing genomen, tenzij artikel 1F ook op deze persoon van toepassing is.

4.6.3 Gezinsleden van personen waarnaar een onderzoek is ingesteld in het kader van artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag met een niet-Afghaanse nationaliteit

Op aanvragen van gezinsleden van personen waarnaar een onderzoek is ingesteld in het kader van artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag, die niet de Afghaanse nationaliteit hebben, kan in beginsel worden beslist. Deze asielzoekers hebben immers niet de Afghaanse nationaliteit en vallen derhalve niet onder de werking van het besluitmoratorium. Zie C1/4.6.4.

4.6.4 Verlenging verblijfsvergunningen asiel voor bepaalde tijd/verlening verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd

Gedurende het algemene besluitmoratorium dient de behandeling van aanvragen om verlenging van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd of verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd doorgang te vinden.

Deze aanvragen behoeven niet door de korpschefs te worden voorgelegd en kunnen worden ingewilligd, voor zover er geen contra-indicaties voor verlening bestaan. Indien door de korpschefs aanvragen om verlenging van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde

tijd of verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd worden voorgelegd, kan daar op worden beslist. Zie ook C6/29 en C6/31.

4.6.5 Alleenstaande minderjarige vreemdelingen

Ook alleenstaande minderjarige vreemdelingen vallen conform het gestelde in paragraaf 4 en 4.1. onder de werking van het algemene besluitmoratorium, hetzij rechtstreeks door verlenging van de wettelijke beslistermijn of omdat op hun aanvraag/bezwaarschrift niet kan worden beslist.

4.6.6 Driejarenbeleid

Conform het gestelde in C2/9.4.3 telt de verlengde beslistermijn niet mee als relevant tijdsverloop voor de beoordeling van het driejarenbeleid. Voor aanvragen die zijn ingediend vóór 15 juni 2000 waarop nog niet is beslist of op bezwaarschriften waarvan de behandeling in Nederland mag worden afgewacht, maar waarop niet kan worden beslist, geldt dat de periode van het besluitmoratorium wel meetelt als relevant tijdsverloop voor het driejarenbeleid. Op grond van het geldende driejarenbeleid kunnen verblijfsvergunningen regulier voor bepaalde tijd verleend worden, wanneer vreemdelingen aan de in C2/9 gestelde voorwaarden voldoen. Reguliere verblijfsaanvragen en verlening van verblijfsvergunningen regulier op grond van het driejarenbeleid vallen niet onder de werking van het besluitmoratorium.

5. Overige procedurele aspecten

5.1 Onderzoeksmogelijkheden

Onderzoeksvragen kunnen ook ten tijde van het algemene besluitmoratorium worden gesteld. Alle onderzoeksvragen, ook aan het ministerie van Buitenlandse Zaken, worden gesteld aan of via de Gemeenschappelijke Kennisgroep.

In zaken van asielzoekers uit Afghanistan is het mogelijk om een taalanalyse aan te vragen ter vaststelling van de identiteit of herkomst van een asielzoeker. Taalanalyse kan worden uitgevoerd voor de talen Dari en Pashtun.

5.2 Vertrekmoratorium

5.2.1 De categorie waarvoor het vertrekmoratorium geldt

Naast de verlenging van het besluitmoratorium is tevens besloten tot instelling van een vertrekmoratorium voor asielzoekers van Afghaanse nationaliteit. Het vertrekmoratorium is in werking getreden op 15 februari 2002 en vervalt op 15 september 2002.

Het vertrekmoratorium is niet van toepassing op Afghaanse vreemdelingen van wie de asielaanvraag is afgewezen op een van de gronden van artikel 30, of op grond van artikel 31, tweede lid, onder h, i, of k Vreemdelingenwet. Deze uitsluitingsgronden dienen analoog te worden toegepast op Afghaanse vreemdelingen van wie de asielaanvraag is afgewezen op grond van de 'oude' Vreemdelingenwet. Dit houdt in dat het vertrekmoratorium niet van toepassing is op de Afghaanse vreemdeling:

1. van wie de aanvraag is afgewezen op grond van de Overeenkomst van Dublin;
2. van wie de aanvraag is afgewezen omdat hij reeds rechtmatig verblijft op grond van artikel 8, onder a tot en met e, of l, Vreemdelingenwet;
3. van wie de aanvraag is afgewezen omdat hij reeds een aanvraag heeft ingediend waarop nog niet onherroepelijk is beslist en op grond waarvan hij rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in artikel 8, onder f, g en h, Vreemdelingenwet;
4. van wie de aanvraag is afgewezen op grond van een terug- of overname overeenkomst;
5. van wie de aanvraag is afgewezen omdat hij afkomstig is uit een veilig derde land;
6. van wie de aanvraag is afgewezen omdat hij zal worden toegelaten tot een land van eerder verblijf totdat hij elders duurzame bescherming zal hebben gevonden;
7. die een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

5.2.2 De gevolgen van het vertrekmoratorium

De instelling van het vertrekmoratorium betekent dat de opvang van en verstrekkingen aan Afghaanse vreem-

delingen die onder het vertrekmoratorium vallen niet worden beëindigd. Afghaanse vreemdelingen die onder het vertrekmoratorium vallen worden, conform artikel 45, vijfde lid, Vreemdelingenwet, geacht rechtmatig verblijf te hebben als bedoeld in artikel 8, onder j, Vreemdelingenwet. Afghaanse vreemdelingen die een asielaanvraag hebben ingediend, waar nog niet onherroepelijk op is beslist, maar geen rechtmatig verblijf in Nederland hebben, worden daarmee tevens geacht rechtmatig verblijf te hebben indien zij onder het vertrekmoratorium vallen. Dit betekent dat vreemdelingen die onder het vertrekmoratorium vallen niet langer een belang hebben bij een eerder ingediend verzoek om een voorlopige voorziening, voor zover dit verzoek is gericht op het voorkomen van de verwijdering of de beëindiging van de voorzieningen.

5.2.3 Tweede of volgende asielaanvraag

In afwijking van artikel 4, tweede lid, van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 1997 (Rva 1997), geeft de indiening van een tweede of volgende aanvraag door asielzoekers van Afghaanse nationaliteit recht op opvang. Hiervan zijn eveneens de asielzoekers genoemd in 5.2.1 uitgezonderd.

Tot slot

Bovenstaande hoofdstuk zal zo spoedig mogelijk in een aanvulling op de Vreemdelingencirculaire 2000 worden verwerkt.

*De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
het Hoofd van de Immigratie- en
Naturalisatiedienst,
H.W.M. Schoof.*